

عنوان مقاله:

شهرهای اداری سیاسی و ناپایداری شهریمورد: سرابله

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 4، شماره 6 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

علی اکبری علی اکبری

فرجی فرجی

خلاصه مقاله:

در تاریخ شهر و شهرنشینی ایران، انقلاب مشروطیت از نظر اجتماعی اقتصادی و فضایی به عنوان یک نقطه ی عطف به شمار می رود، زیرا مداخله ی سازمان یافته و هدف مند دولت در توسعه ی شهری، از این زمان پایه گذاری شد. از دهه ی چهل به بعد، آثار و نمودهای خود را در رشد الگوهای متفاوت شهری در نظام شبکه ی شهری کشور، نمایان ساخت و بدین ترتیب بسیاری از قانون مندیهای سنتی توسعه ی شهری را به هم ریخت. نوشته ی حاضر، یکی از این الگوها، یعنی شهرهای اداری سیاسی را در قالب یک شهر پژوهی موردی، مورد بررسی قرار می دهد. در این راستا، ابتدا مولفه های بستر ساز و سازوکار اجرایی آن، که مقدم بر پیدایش شهرها و به شدت بر آن اثرگذار است، شناسایی و تحلیل شده است؛ سپس نتایج و پیامدهای منبعت از آن در عرصه های مختلف شهر، با تکیه بر مستندات آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. نتایج مقاله بر الگوی مداخله ی غیرعلمی و ناکارآمد دولت در توسعه ی شهر اداری- سیاسی تاکید دارد، که با جنبه های ناپایداری متعددی قابل تعریف است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353850>

